

εἴασαι νὰ τὸν κρεμάσῃ, νὰ τὸν καταξέχῃ μὲ σιδηρὰ ἀνύχια ἄλλοι στρατιῶ-
ται ὧμοι καὶ ἄχριοι. Οἳ τινες τὸσον τὸν ἐξέχισαν, ὅπῃ δὲ ἀφῆκεν καὶ σὺ μέ-
λος τῆ σώματος ἀτιμώρητον. Ἀλλὰ ἡ Θέλις εἶπῃ, ὅτι εἶχε φύσιν λιθίνην, καὶ
ἔχει σαρκίνην ὁ ἀδαμάντινος, βλέπωντάς τον ὅτι ποσῶς δὲ ἐφύετο τὰς δεινὰς
ἐδείκναι ἐκεῖνας. Ἀλλὰ τὸν ἔκαμνε ὁ Θεῖος ἔρωις τὸσον δυνατὸν καὶ ἰσομακρόν,
ὅπῃ ἔδειχνε τὸ σῶμά τε σιδηρὸν, ἢ ἄλλο μέταλλον μᾶλλον, ἢ σάρκινον. Ἀλλὰ
τὸ πᾶν ὅλον ἐγένετο ὅλα τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀγάπην, ὅπῃ εἶχε, καὶ πόσον πρὸς τὸν
ποθέμενον ὅς τις τὸν ἔκαμνε καὶ δὲ ἐσυλλογίζετο ποσῶς τὰς μασιγας, ἀλλὰ μᾶλ-
λον ἐπεγέλα τὸν Τυράννον, ὀνομάζωντάς αὐτὸν μαρὸν καὶ ἀδύνατον, ἐπεὶ δὲ
δὲ ἐδύετο νὰ νικήσῃ σὺα γυμνὸν καὶ ἀοπλον ἀνδραπον. Ταῦτα ἀκῶν ἐκἀταίχυντο
καὶ αἰχχυντο. καὶ βλέπων ὅλας τε τὰς μηχανουργίας, καὶ κολάσεις ματαίας ὁ μάταιος
ἀπελπίσθη ὅλας τε, γνωρίσας ὅτι δὲ ἐδύετο νὰ νικήσῃ τὸν ἀνίκητον ἀρετῆα καὶ
ἰχυρὸν ὁ ἀνίχυρος. Ὁ δὲ ἦλθεν εἰς τὸν τὴν πελοταίαν, καὶ δεινὴν, καὶ πα-
νόδιμον παίδευσιν. καὶ προσάσσει ὁ ἀσπλᾶγχος νὰ τὴν βαλὼν σιδηρὰ ὑποδήματα,
ὅπῃ εἶχασιν ἀτόφια καρρία ἀπὸ μέσα σκεβλατὰ καὶ ὀξύτατα. ὁ ἀγγέλλωντας
τὰς στρατιῶτας νὰ τὸν ἐβαλὼν, νὰ πεπατῇ γλήγορα, ἕως νὰ τὸν ὑπάγῃ
εἰς τὴν Γάρρην. καὶ φθασόντας ἐκεῖ, νὰ ἐκκαύσῃν δυνατὰ κάμινον, νὰ τὸν
ρίψῃν ἔσω ἔσω μισαποθαμνὸν ἀπὸ τὰς ἡλίας, νὰ τὸν καύσῃν τελείως. ὅλα
νὰ τὸν ἴδῃ οἱ ὀπῆλοιποι Χερσικανοὶ (τὰς ὁποίας αὐτὸς ὁ σοφὸς Καλλίνικος
ἐδίδασκεν ἐκεῖ εἰς τὴν Γάρρην, καὶ τὰς ὀπῆρεφι) νὰ φοβηθῶσι καὶ αὐτοὶ, νὰ
εἰδῶσι εἰς τὴν προτέρα πλάτῃ, πρὸ τῆ νὰ πάθῃ τὰ ὅμοια. Λαβόντες ἔν-
οὶ τὴν ἀσπλᾶγχον Τυράννον ἀσπλᾶγχον ὑπὲρ τὸν Μάρτυρα, αὐτοὶ μὲν ἐκαβα-
λίσκυσαν εἰς τὰ ἄλογα, τὸν δὲ Ἀγρίον ἔσυραν κατόπι μὲ βίαν πολλὴν, ὅλα
νὰ καρφαίνονται βαθυτέρα εἰς τὰς πόδας τε τὰ σιδηρὰ, νὰ τὴν διδῇ δεινυτέρα
τὴν βασίλειον. καὶ τὸσον πόνον τὴν ἐδίδαν, ὅπῃ ὅσοι τὸν ἐβλεπον ἐσυμπονῶσαν,
καὶ ἐδάκρυζαν. Οἱ δὲ Μακάριος ὑπέμενε μεγαλοφύχως, δοξάζων τὸν Κύριον. Οἱ
ὁποῖος ἀοράτως τὸν ἐδυναμώνον, ἐλαφραίνων τὰς πόνους με τὴν Θεῖαν χάριν
αὐτῶ, καὶ βοήθειαν ἄμαχον. Ὁ δὲ ἐλπίζωντας εἰς τὸν Κύριον, ἔβλεπον ὀπίσθεν
τῆ ἀλογων, ὀχόμενος μὲ τὴν Δαβὶδ τὴν παρμάκαρος, λέγωντας. Ὑπομῶν
ὑπέμενα τὸν Κύριον, καὶ προσέτι μοι. Καὶ ἔστησαν ὅτι πέφικαν τὰς πόδας με, καὶ
κατέθανε με τὰ ἐκβαλόμενα. καὶ Κύριος φωτισμός με καὶ Σωτήρ με, τίνα φο-
βηθήσομαι; καὶ ἄλλα παρόμοια. Τρίχοντες ἔν ἑκαμν ἐξήκοντε μίλια. Ἦτον
ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν ἄμφος καύσις Ἡλίου, καὶ ὁ τόπος περὶ αὐτοῦ. Οἱ
δὲ στρατιῶται ἀπὸ τὴν πολλὴν δίψαν, ὅπῃ εἶχασιν, εὐχόμενοι ἕως σκύλοι
τὰς γλώσσας τυγανίζομενοι, καὶ κατὰφλεγόμενοι τὸσον, ὅπῃ ἐκινδυνύοντες εἰς θάνατον
ἀπὸ τὴν ἄμφρον ἐκείνῃ ὁλοκαυτῶν, ὅτι ἦτον ὁ Ἡλῖος εἰς τὸν Λέοντα, ἦτον
τὸν Γέλιον, ὅπῃ γίνονται ἡ μεγάλας καύσεις. Καὶ μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ
ῥέχασιν, ἔπισον εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ. Οἱ δὲ δὲ ἔχοντες ποσῶς νερόν νὰ πί-
νουν, ἔμελλαν εἰς ὀλίγον νὰ ἐξυψήσῃν. Λοιπὸν μὲν ἐλπίζοντες ἀπὸ ἄλλων τῶν
βοήθειαν, ἔπισον εἰς τὰς πόδας τὸν Μάρτυρα, με θερμότητι δάκρυα λέγοντες.